

vis ikke Alt, hvad han sagde, er hørt, men det forekommer mig, at de Grunde, som han anførte og som ogsaa ere blandt dem, jeg har hyllet, tale meget til Gunst for Forslaget.

Dinesen: Jeg taler nærmest for at gjøre opmærksom paa den Kjendsgjerning, som vil indtræde, naar vi vedtage dette Forslag. Det er jo Alle bekendt, at i Kommunerne blive Statterne lignede efter en vis stigende Skala. Naar vi nu give en Forhøielse f. Ex. af Underofficerernes Indtægt, betyder denne Forhøielse, at de komme ind paa et høiere Nummer i Skalarækken og komme til at betale en høiere Skat end tidligere, der borttager Noget af det Tillæg til deres Lønninger, som vi her give, en betydelig større Del, end det vil blive, naar Skatten er fastsat til et bestemt Beløb. Jeg kan ikke dele den Betragtning, som blev udtalt af det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Bøssen), at de Militæres Interesse for de kommunale Tiliggender skalde svækkes, fordi vi fastsætte et Maximumbeløb for den Skat, de skulle betale. Derfor deres Interesse for Kommuner kan svækkes af den Grund, beviser det et saa snævert Syn hos dem, at det ikke let vilde falde Nogen ind at vælge disse Folk til at tage Del i Kommunens Tiliggender. — Hvad Premierlieutenanternes Lønning angaar, er jeg derimod enig med det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds i Betragtningen af dette Spørgsmaal. Deres Lønning er saa ringe, at vi — havde jeg nær sagt — ikke godt kunne være det bekendt at lade dette Forhold blive ved at beståa og jeg har Tvivl, om vi ikke, da det jo ser ud til, at Revisionen af Lønningsloven ikke vil blive gennemført i denne Samling, burde gaa til at forhøje disse Befalingsmænds Lønninger. Naar det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds samtidig dermed omtalte de Menige, da er jeg af den Mening, at der, naar vi se hen til Livsforpligthedernes stigende Pris, er Grund til at tage dette Forhold i Betragtning, om ikke ogsaa deres Lønning samtidig burde forhøjes, men herved er dog at bemærke, at de Menige tjene kun i en kortere Tid, hvorefter de tage tilbage til deres Hjem, hvilket gjør at dette Spørgsmaal bedre kan taale Udsættelse, hvormod der med Hensyn paa Premierlieutenanterne er Tale om at lønne Folk, som have valgt den militære Stilling til deres Livsstilling og helst skalde blive i den. Den Forhøielse, som det er Tale om, er efter min Mening ikke større, end at der kunde være god Anledning for os til at gaa ind paa den.

Krigsministeren: Sj maa takke det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Bøssen), fordi han, om han end ikke kunde tilraade Bedrægtelsen af det Vædringsforslag, som jeg har fallet under Nr. 3, dog indirekte støttede det ved at give

en Anerkjendelse af det Rigtige deri, at der virkelig hos de Paagjældende i den Henseende var en Tvang tilstede. Forsaavidt det ærede Medlem imidlertid udtalte, at naar man fraveg Lovens oprindelige Grundlag og gik op ad og tog Officere med, burde man konsekvent ogsaa gaa til den anden Side og tage de Menige med, kan jeg ikke være enig med ham i, at der derfor egentlig foreligger nogen Nødvendighed. Det ærede Medlem vil vide, at jeg har haft Leilighed til at udtale i Udvalget, at jeg trar, efter at disse Lovforslag havde været til Behandling her i Thinget, har søgt paa saa grundig en Maade som muligt at bringe Spørgsmaalet om, hvad der er nødvendigt for en Menigs Ophold, hvad Lønning man fremtidig maa give ham, under Overveielse, og jeg har netop i dette Øieblik modtaget trykt, hvad jeg skal have den Ære at tilstille Udvalget, en nærmere Udvikling af dette Forhold fra den militære Institution, som særlig beskæftiger sig med disse Forhold. Naar jeg imidlertid ikke har troet ogsaa at burde fremsætte Forslag om en Forhøielse af de Meniges Lønning gjennem dette Lovforslag, er Grunden ganske simpelt den, at det ikke er de samme, der ere Menige i Nar som dem, der vare Menige i fjor og ikke ville være de samme til næste Nar som i Nar. Det vil ganske vist, dersom de have for lidt, være haardt for de paagjældende Individuer, men det træffer dog kun den enkelte Mand en enkelt Gang, og dertil kommer en anden Betragtning, at om man end kan tiltræde, at det kan være vanskeligt for de Menige, der ikke have nogen Understøttelse, at komme ud af det, saa er det dog min fulde Overbevisning, at man kan sige, at aldrig nogen menig Soldat har lidt Nød. Der er ikke Nogen, som har været en ordentlig Mand, som ikke er kommen ud af det. Ganske vist er det muligt, at Lønningerne ikke have været tilstrækkelige dertil; men den menige Soldat har Kammerater, der altid vil hjælpe dem, der trænge, og den menige Soldat har Forsatte, og jeg tør sige, at det Forhold aldrig har været tilstede, at en Kompagnichef eller en Afdelingschef har vidst, at nogen af hans Mandskab har været

Rette Lier
 Sp. 3906, R. 9 f. n. „Suni“ læs: „Suti“
 — „R. 15 f. n. „ogjaa“ læs: „maaste“
 3909, R. 16 f. n. „omifatte“ læs: „indtage“
 3910, R. 14 f. o. „fittine“ læs: „funtte“
 — „fittine“ læs: „funtte“
 3912, R. 24 f. o. „ogjaa“ læs: „for“
 — „ogjaa“ læs: „for“
 3912, R. 6 f. n. „jeg bringe“ læs: „jeg maa bringe“
 — 3913, R. 8 f. n. „jeg finder“ læs: „men jeg finder“.